

Pevsko dr. "Cvet"
Članom pevskega zbora Cvet, so sporoča da se bo vršila v soboto 18. septembra po vabljenju. Ker je na vrsti več važnih zadev, so pevci in pevke prošeni, da so navzoči.

UREDNIKOVA POŠTA:

KRATKI KOMENTARJI

* * *

❖ ❖ ❖

✱ ✱ ✱

(Dalje v 6. koloni)

Girard, O.

John Delčič.

Slovenska šola S. N. Doma stopa sedaj v trinajsto leto obstoja. Mnogo fantov in deklet je v tem času obiskovalo razrede Slovenske šole SND. Šola je bila

Erazen Gorshe
vetnega kluba SND

To bo nekaj izrednega, vselega in zadovoljivega, pa se vendar razumē samo po sebi, da prinesete dovolj cvenka seboj, kajti cvenk igra pvsod največjo vlogo. Mnogi smo taki, da če vidimo človeka brez cvenka, mu kratko malo pokažemo hrbet.

Carl Trnastič

Cleveland, O

Med tem je rasla naša mladina, doma, slišala je toliko o bratih v tujini, kako so si z krvnimi žulji služili svoj kruh, ter napredovali, da imajo svoje hiše cerkve, šole, narodne domove, banke, svoje velike podporne organizacije, trgovine itd. Vse to sliši naša mladina tam doma. Ze zdavnaj se je v njih mladih srcih vzbudila želja, da obišejo

ŠKRAT



Sosedova konvenčna poročila

svoje brate izseljence, ki so v
tujini, v Ameriki.

Že leta 1933 je imelo veliko pevsko društvo "Obilici" v Beogradu akcijo, da obiščeje vse jugoslovanske kolonije v Ameriki. Med tem je bila ta turneja odložena radi velikih materialnih stroškov, ki bi nastali radi velike grupe. Ali želja mladine doma niso ponehala. V tem cilju je bilo odločeno, da se izbere manjša grupa, katera bo v moči, da dostojno in častno z jugoslovansko pešmijo reprezentira visoko jugoslovansko kulturo, da vidi naša ameriška mladina iz narodne pesmi jugoslovansko kulturo.

Enkrat je pevsko društvo
(Dalje na 3. str)

35 let življenja in vendar — koliko
nega sadu, kakšna obilna zapuščina nam
Na pragu absolutizma l. 1851 je Hro-
izdal dve knjigi svojih novinarskih član-
"Duch Narodnich novin" in "Epistol
nohorske;" dva brevirja češke politike
posebej še češkega žurnalizma. Tu je
njegov program, vsa ideologija prosvet-
nega češkega liberalca. Izpovedi človeka
veruje v zdrav razum, v napredek, v ne-
cenljivo vrednost svobode, V teh knjigah
razlaga svoje verske in kulturne nazore,
temeljuje cerkveno reformo in boj pro-
klerikalizem, kritizira češke razmere in
kriva pota k izboljšanju. Pojavil se je
Hus, toda v obleki in obliki 19. stoletja.
staš večne reformacije, vernik svetega na-
la, da je zmaga tam, kjer resnica.

Havlíček se je udeleževal tudi knjižniških pism. Pisal je večidel epigrame in satire, pesmi, v katerih je razodeval voltairistični dovptip. Oblika pesnitev je prilagojena narodni pesmi, da je tem bolj užgala mlade in omahljive Čehe, "Krst sv. Vladimira" in neizproсна satira na ruski absolutizem in cerkveno verstvo, "Tirolske elegije" so o trdnjavi, ki jo je bil napadel Napoleon, o tujanje bridek, navzven pa humoristični o njegove deportacije, "Kralja Lajva" o kuje ob groteskno pravljicnem motivu o satirno želo. — Mimo tega je bil Havlíček tudi prodoren literarni kritik. (A. Novotný, temperament med Čehi) (A. Novotný, prvi zagovornik objektivne kritične metode kar priča, da se je učil pri Lessing).

(Dalje prihodnjič)

(Dalje iz 1. kolone)

zirani divjaki" oz. "rdeče zverine,
čim branijo Alcazar "civilizirani" so
sti . . .

* * *

Papež Pij XI. je v ponedeljek go-
ril pred španskimi begunci, večino
duhovniki, ter objokoval španijo zaradi
krvave civilne vojne. Pri tem je na
polnoma pozabil na silno važno vpra-
nje: Kdo je to krvavo strahoto na špa-
skem povzročil? Povzročitelji so stali
di pred njim!

A black and white illustration of two stout women. The woman on the left, wearing a simple dress, holds a broom. The woman on the right, wearing a patterned dress, holds a small bouquet of flowers. They are standing in front of a doorway, and a wheel of a cart is visible on the right.

‘Enakopravnosti’

Novice o dogodkih
doma in po svetu do-
bite dnevno v
Enakopravnosti
6231 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 5811

Carica Katarina

Zgodovinski roman

— Knez Orlov je prisegel, da se bo maščeval! Usoda sama mi ga je pripeljala naproti. Orlov bo orodje v mojih rokah in jaz bi bila neumna, če bi se ga ne poslužila.

Gianettino je stal kakor prikovan. Teško je sodel.

— Morda je res, kar praviš! — reče Gianettino zamolklo. — Morda sem samo navadni gondoliere — da, da, jaz se ne razumem na politiko! Klarisa, čimbolj premišljam, prihajam do zaključka, da imaš ti prav! Orlov ne more oprostiti Katarini, kar mu je storila! — Nekaj bi te pa prosil! Ne odbij moje želje! Dovolj, da grem s teboj! Previden bom, — pazil bom nate — gorje mu, gorje mu, če te bo prevaral in te izdal! Tedaj mu ne bodo koristili mornarji, niti njegovi vojaki. Njegove puške, meči in topovi mu bodo zaman. Vzel te bom v svoje naročje in skočil s teboj v morje! Enkrat sem te že rešil na svojih plečih, poskusil bom to še drugič.

— Gianettino, kako si dober! — vzklikne Klarisa in ga prisrčno poljubi. — Toda na "Česmo" me ne smeš spremljati! — Ali se spominjaš, ko sva nekoč rekla Orlovu neresnico, povedala sva to, česar bi ne smeli nič vedeti! Če bi naju zopet videl skupaj, bi gotovo kaj sumil! — Ne, Gianettino, tokrat se nečem poslužiti tvoje gondole. Na Markovem trgu me pričakuje knez Orlov in on sam me bo odpeljal k svojim ladjam.

— Klarisa to me boli, — mojih nasvetov sploh ne upoštevam! Ti preziraš vse! — Preziram? — Ljubljani, ne govori tako! Kako naj bi prezirala tvoje besede? Vse kar prihaja od tebe — vse to, tudi najmanjšo besedico obožujem in ljubim! — Ti si edini možki, ki obstoja zame, tebe ljubim, ti si mi vse na svetu! Ali bi rad še več dokazov? Mar ti nisem že dovolj pokazala?

— Žrtvovala sem ti svoj ponos in svojo čast! Gianettino, če bi živa duša slutila, da se grofica Klarisa Pineberg nahaja sedaj v kolibici gondolierja Gianettina, bi ne mogla več ostati v Benetkah!

— Oh, vem, ti si mi mnogo žrtvovala, — zajeti Gianettino, — pa tudi jaz sem tebi mnogo žrtvoval.

Sedla sta na zofo. Gianettino se nasloni na blazino, Klarisa pa se je zleknila in položila svojo glavo na njegova prsa.

— Gianettino, kaj si mi žrtvoval? — ga vpraša Klarisa in ga pogleda s svojimi bleščočimi očmi. — Svojo svobodo?

— Ne, več kakor to, — žrtvoval sem ti zvesto, zvesto srce! Klarisa plane.

— Gianettino! — vzklikne Klarisa, — kaj pomeni to? Se nikdar mi nisi tako govoril! Mar si mi žrtvoval poleg svojega lastnega tudi katerega drugega srca? — Gianettino, ti si torej že ljubil, čeprav si mi zatrjeval in prisegel, da sem prva žena, ki jo ljubiš!

— Madona, rekel sem ti resnico, — reče lepi, črnooki gondolier, in potegne Klariso na svoja prsa. — Nekdo pa me je ljubil, — ljubi me še sedaj!

Klarisa je za trenutek zaprla svoje oči.

Na njenem obrazu pa so se črtale poteze nezaupanja, bolesti in kljubovanja, ker je slislala, da ji je žrtvoval neko drugo ženo, — če pa bi ji te tekmovalke ne bil sam žrtvoval, bi Klarisa zahtevala od njega to žrtev, kajti ljubila ga je iskreno, globoko in resnično in ne bi mogla trpeti poleg sebe še kako drugo ženo.

— Ljubljena moja, nikar me ne glej tako žalostno, — jo je prosil Gianettino, — zares, nimam vzroka, da bi bila ljubosumna. Rekel sem ti, da me je neka žena ljubila, jaz pa ji ljubezni nisem nikdar vračal.

— Nesrečnica, — zašepče Klarisa, — strašno! Moj Gianettino, ljubiti te, ljubiti brezupno — to mora biti nekaj strašnega.

— Kdo je ona? — zašepče Klarisa. — Ali živi v Benetkah? Ali storim lahko kaj zanjo? Pri-segam ti, da bi mi bilo v srečo, če bi ji lahko pomagala! Ali je siromašna?

— Siromašna je, — odvrne Gianettino, — pa tudi ni. Kar potrebuje, si zasluži sama s poštenim delom in radi tega ji ni treba, kakor marsikateri drugi, prodajati same sebe.

— Ona je prodajalka cvetlic in prepičan sem, madona, da si jo je mnogokrat videla. Ta deklica je izredno lepa.

— Pa ni menda Lidijsa? — Da, Lidijsa je.

— In ti si jo prežrl?

— Da, — vzklikne Gianettino. — Vse Benetke pravijo, da je Lidijsa lepa, jaz pa je kljub temu nisem ljubil. — Sanjal sem o neki drugi, čeprav je nisem nikdar videl, o neki, ki bo šele prišla, ta pa je bila kakor ti, Klarisa!

Grofica dvigne svoji roki in objame lepega gondolierja. Ko pa se je Gianettino šele osvobodil iz njenega objema, je nadaljeval:

— Čeprav Lilijsa nisem ljubil, sem vedel, da me ona ljubi. Ljubila me je z vso silo svoje mlade duše, sama mi je priznala svojo ljubezen in me rotila, naj jo vzamem za ženo. Pred mano se je ponižala, med tem ko je druge moške odbijala in zavračala naj-silajnejše ponudbe.

— Klečala je pred menoj in me prosila. Neke lepe zvezdnate noči mi je v moji gondoli priznala, kaj čuti zame. Rotila me je, naj se je usmilim in naj jo vzamem za ženo.

— Kdo drugi bi gotovo ne mogel odbiti te prošnje in če bi mogel, — vzklikne Gianettino, — in te slutnje se ne

ji tovariši vedeli, da sem jo zavrnil, bi se mi gotovo smejala, kajti Lidijsa ni samo lepa, zelo lepa, temveč zasluži tudi s svojim cvetjem mnogo denarja.

— Ti pa si ji kljub temu rekel, da ne moreš postati njen? — Da!

— In od tedaj? — Ali si jo že kedaj videl?

— Vidim jo vsaki dan. V Benetkah se morava srečati. Kadar pa me vidi, prebledi, povese svoje oči in gre mimo mene ne da bi spregovorila besedico.

— Uboga, nesrečna deklica! — vzklikne Klarisa. — Radi tega je torej tako tiha in molčeča? Zato ji sije iz lepih oči trpkost? Lidijsa prihaja k meni sleherni dan in mi prodaja svoje lepe cvetke. — Zdelo se mi je, da je najbrž nesrečno zaljubljen.

Samo po sebi umevno je, da nisem slutila, da ljubi tebe!

— Gianettino, prosim te, ne govori več o njej! Ure minevajo s tako naglico, že je ena! Gianettino, ljubi me, poljublaj me, kmalu bom morala oditi.

V sobi je nastala tišina. Slišati je bilo samo enolično tik-takanje male, stare ure, ki je visela na zidu in od časa do časa sladek, pridružen vzdihljaj — oh, ni peresa, ki bi moglo opisati vseh slasti ljubezni!

To noč sta bila Gianettino in Klarisa srečna.

Srečna sta bila zadnjikrat! Ti poljubi so bili zadnji pozdrav njune ljubezni.

Na mali uri na zidu je manjkalo petnajst minut do dveh, ko sta Klarisa in Gianettino stopila iz kolibe.

Mesec je obseval temne lagune.

Grofica in gondolier sta se držala za roke. Iz njunih obrazov je sijala blaženost trenutkov, ki sta jih preživela skupaj v samotni kolibici.

— Klarisa, vzemi me s seboj! — Ne hodi sama! — Oh sedaj — sedaj naj bi te pustil samo, — sedaj, ko si počivala v mojem naročju? — Oh, meni je tako tesno pri srcu, kakor da ti moram reči zbogom za vedno!

— Nekaj mi pravi, da se ne bova nikdar več videla!

Gianettinova oči so se napolnile s solzami, — Klarisa pa mu je s poljubi posušila solze.

Klarisa ga je objela krog vratu, se stisnila k njemu in naslonila glavo na njegova prsa.

— Gianettino, ločila se bova samo za nekaj ur, — reče Klarisa nežno in tiho. — jutri popoldne pa me čakaj s svojo gondolo pred vhodom v mojo palačo. Odpeljala se bova na morje.

— Jutri popoldne? — odgovori gondolier. — Jutri popoldne te ne bom mogel več videti!

— Gianettino — kaj govoriš? — Neka slutnja mi pravi, da te ne bom več videl, — vzklikne gondolier, — in te slutnje se ne

morem znebiti! . . . Klarisa, vzemi me s seboj! Bova vsaj skupaj umrla! — Klarisa, življenje nam daruje včasih trenutke, ko se človeku odpre duša in ko vidi stvari, ki jih sicer ne more doumeti, ker so pokrite z neprodinim pajčolanom. — Sedaj je nastopil takšen trenutek! Jaz slutim nekaj strašnega in rad bi te obvaroval ter odvrnil od tebe nevarnost, ki ti preti. Ti pa me nočeš ubogati, ti si neizprosna!

— Gianettino, poslušaj me, — reče Klarisa, — do jutri popoldne se, potem pa bom tvoja, čisto tvoja! Delala bom, kar boš ti hotel! Poslušna in dobra žena ti bom. Ta noč pa pripada še meni! Orlova si moram pridobiti za svoj načrt, kajti potem mi je zmaga zagotovljena.

— Gianettino, razen tega pa tudi ne bom mogla več dalje ostati v Benetkah. Ljubljani, sedaj pa zbogom, skrajni čas je že, da odidem kajti sicer me bo knez Orlov na Markovem trgu zastoj pričakoval.

— Moj oboževani Gianettino, poljubi me še enkrat! Oh, Bog mi je priča, da ljubim samo tebe in da je tvoja ljubezen največje bogastvo, kar mi ga je poklonil Bog! — Za tebe bi dala tudi carsko krono, kajti kaj pomeni carska krona brez tebe?!

Klarisa ga še enkrat objame in odide.

— Klarisa! — zavpije Gianettino. — Klarisa vrni se zopet k meni!

Klarisa pa se samo še enkrat obrne in ga nežno pogleda, potem pa zgine za vogalom. — Gianettino je ni mogel več videti.

108. POGlavJE
Plemenita tekmovalka.

Gianettino si je zakril oči z rokama.

Počasi se je vrnil v svojo hišico.

Oh, kako je bila sedaj pusta soba, ki mu je bila pravkar raj na zemlji!

Odšel je njegov angel, odšla mu je Eva, kaj pa bi bil raj pravega človeka brez žene?

Gondolier je vzel stol, ga pri-nesel k oknu, sedel nanj in se za gledal v daljavo.

Nad površjem vode se je dvigala lahna megla. Gianettino si je zakril oči.

Oh, kako globoko in toplo je ljubil Klariso in vendar je ni mogel odvrniti od njene nočne stvari, ki jih sicer ne more doumeti, ker so pokrite z neprodinim pajčolanom. — Sedaj je nastopil takšen trenutek! Jaz slutim nekaj strašnega in rad bi te obvaroval ter odvrnil od tebe nevarnost, ki ti preti. Ti pa me nočeš ubogati, ti si neizprosna!

— Gianettino, poslušaj me, — reče Klarisa, — do jutri popoldne se, potem pa bom tvoja, čisto tvoja! Delala bom, kar boš ti hotel! Poslušna in dobra žena ti bom. Ta noč pa pripada še meni! Orlova si moram pridobiti za svoj načrt, kajti potem mi je zmaga zagotovljena.

— Gianettino, razen tega pa tudi ne bom mogla več dalje ostati v Benetkah. Ljubljani, sedaj pa zbogom, skrajni čas je že, da odidem kajti sicer me bo knez Orlov na Markovem trgu zastoj pričakoval.

— Moj oboževani Gianettino, poljubi me še enkrat! Oh, Bog mi je priča, da ljubim samo tebe in da je tvoja ljubezen največje bogastvo, kar mi ga je poklonil Bog! — Za tebe bi dala tudi carsko krono, kajti kaj pomeni carska krona brez tebe?!

Klarisa ga še enkrat objame in odide.

— Klarisa! — zavpije Gianettino. — Klarisa vrni se zopet k meni!

Klarisa pa se samo še enkrat obrne in ga nežno pogleda, potem pa zgine za vogalom. — Gianettino je ni mogel več videti.

108. POGlavJE
Plemenita tekmovalka.

Gianettino si je zakril oči z rokama.

Počasi se je vrnil v svojo hišico.

Oh, kako je bila sedaj pusta soba, ki mu je bila pravkar raj na zemlji!

Odšel je njegov angel, odšla mu je Eva, kaj pa bi bil raj pravega človeka brez žene?

Gondolier je vzel stol, ga pri-nesel k oknu, sedel nanj in se za gledal v daljavo.

Nad površjem vode se je dvigala lahna megla. Gianettino si je zakril oči.

Oh, kako globoko in toplo je ljubil Klariso in vendar je ni mogel odvrniti od njene nočne stvari, ki jih sicer ne more doumeti, ker so pokrite z neprodinim pajčolanom. — Sedaj je nastopil takšen trenutek! Jaz slutim nekaj strašnega in rad bi te obvaroval ter odvrnil od tebe nevarnost, ki ti preti. Ti pa me nočeš ubogati, ti si neizprosna!

— Gianettino, poslušaj me, — reče Klarisa, — do jutri popoldne se, potem pa bom tvoja, čisto tvoja! Delala bom, kar boš ti hotel! Poslušna in dobra žena ti bom. Ta noč pa pripada še meni! Orlova si moram pridobiti za svoj načrt, kajti potem mi je zmaga zagotovljena.

— Gianettino, razen tega pa tudi ne bom mogla več dalje ostati v Benetkah. Ljubljani, sedaj pa zbogom, skrajni čas je že, da odidem kajti sicer me bo knez Orlov na Markovem trgu zastoj pričakoval.

— Moj oboževani Gianettino, poljubi me še enkrat! Oh, Bog mi je priča, da ljubim samo tebe in da je tvoja ljubezen največje bogastvo, kar mi ga je poklonil Bog! — Za tebe bi dala tudi carsko krono, kajti kaj pomeni carska krona brez tebe?!

Klarisa ga še enkrat objame in odide.

— Klarisa! — zavpije Gianettino. — Klarisa vrni se zopet k meni!

Klarisa pa se samo še enkrat obrne in ga nežno pogleda, potem pa zgine za vogalom. — Gianettino je ni mogel več videti.

108. POGlavJE
Plemenita tekmovalka.

Gianettino si je zakril oči z rokama.

Počasi se je vrnil v svojo hišico.

Oh, kako je bila sedaj pusta soba, ki mu je bila pravkar raj na zemlji!

Odšel je njegov angel, odšla mu je Eva, kaj pa bi bil raj pravega človeka brez žene?

Gondolier je vzel stol, ga pri-nesel k oknu, sedel nanj in se za gledal v daljavo.

Nad površjem vode se je dvigala lahna megla. Gianettino si je zakril oči.

Oh, kako globoko in toplo je ljubil Klariso in vendar je ni mogel odvrniti od njene nočne stvari, ki jih sicer ne more doumeti, ker so pokrite z neprodinim pajčolanom. — Sedaj je nastopil takšen trenutek! Jaz slutim nekaj strašnega in rad bi te obvaroval ter odvrnil od tebe nevarnost, ki ti preti. Ti pa me nočeš ubogati, ti si neizprosna!

— Gianettino, poslušaj me, — reče Klarisa, — do jutri popoldne se, potem pa bom tvoja, čisto tvoja! Delala bom, kar boš ti hotel! Poslušna in dobra žena ti bom. Ta noč pa pripada še meni! Orlova si moram pridobiti za svoj načrt, kajti potem mi je zmaga zagotovljena.

— Gianettino, razen tega pa tudi ne bom mogla več dalje ostati v Benetkah. Ljubljani, sedaj pa zbogom, skrajni čas je že, da odidem kajti sicer me bo knez Orlov na Markovem trgu zastoj pričakoval.

— Moj oboževani Gianettino, poljubi me še enkrat! Oh, Bog mi je priča, da ljubim samo tebe in da je tvoja ljubezen največje bogastvo, kar mi ga je poklonil Bog! — Za tebe bi dala tudi carsko krono, kajti kaj pomeni carska krona brez tebe?!

Klarisa ga še enkrat objame in odide.

— Klarisa! — zavpije Gianettino. — Klarisa vrni se zopet k meni!

Klarisa pa se samo še enkrat obrne in ga nežno pogleda, potem pa zgine za vogalom. — Gianettino je ni mogel več videti.

108. POGlavJE
Plemenita tekmovalka.

Gianettino si je zakril oči z rokama.

Počasi se je vrnil v svojo hišico.

Oh, kako je bila sedaj pusta soba, ki mu je bila pravkar raj na zemlji!

Odšel je njegov angel, odšla mu je Eva, kaj pa bi bil raj pravega človeka brez žene?

Gondolier je vzel stol, ga pri-nesel k oknu, sedel nanj in se za gledal v daljavo.

Nad površjem vode se je dvigala lahna megla. Gianettino si je zakril oči.

Oh, kako globoko in toplo je ljubil Klariso in vendar je ni mogel odvrniti od njene nočne stvari, ki jih sicer ne more doumeti, ker so pokrite z neprodinim pajčolanom. — Sedaj je nastopil takšen trenutek! Jaz slutim nekaj strašnega in rad bi te obvaroval ter odvrnil od tebe nevarnost, ki ti preti. Ti pa me nočeš ubogati, ti si neizprosna!

— Gianettino, poslušaj me, — reče Klarisa, — do jutri popoldne se, potem pa bom tvoja, čisto tvoja! Delala bom, kar boš ti hotel! Poslušna in dobra žena ti bom. Ta noč pa pripada še meni! Orlova si moram pridobiti za svoj načrt, kajti potem mi je zmaga zagotovljena.

— Gianettino, razen tega pa tudi ne bom mogla več dalje ostati v Benetkah. Ljubljani, sedaj pa zbogom, skrajni čas je že, da odidem kajti sicer me bo knez Orlov na Markovem trgu zastoj pričakoval.

— Moj oboževani Gianettino, poljubi me še enkrat! Oh, Bog mi je priča, da ljubim samo tebe in da je tvoja ljubezen največje bogastvo, kar mi ga je poklonil Bog! — Za tebe bi dala tudi carsko krono, kajti kaj pomeni carska krona brez tebe?!

Klarisa ga še enkrat objame in odide.

— Klarisa! — zavpije Gianettino. — Klarisa vrni se zopet k meni!

Klarisa pa se samo še enkrat obrne in ga nežno pogleda, potem pa zgine za vogalom. — Gianettino je ni mogel več videti.

108. POGlavJE
Plemenita tekmovalka.

Gianettino si je zakril oči z rokama.

Počasi se je vrnil v svojo hišico.

Oh, kako je bila sedaj pusta soba, ki mu je bila pravkar raj na zemlji!

Odšel je njegov angel, odšla mu je Eva, kaj pa bi bil raj pravega človeka brez žene?

Gondolier je vzel stol, ga pri-nesel k oknu, sedel nanj in se za gledal v daljavo.

Nad površjem vode se je dvigala lahna megla. Gianettino si je zakril oči.

Delo išče

Vdova stara 51 let želi delo. — Zgleda kakršnokoli delo. — Zgleda na 1439 East 39th Street.

Vstavite se v gostilni "Lijana" na Veliki jarmarski razstavi.

ZGUBILA JE 20 FUNTOV DEBELJAVINE

Bodite živahni in vidni — lahko ako ne poslušate krogla, hoče slušati ne živite več v stihni jedli, masla, smetane in riž — povzije vsako jutro pol sosen Salts v kozarcu vode in vzemite vsako jutro pol sosen Salts v kozarcu vode. — Mrs. Elma Verille, Haverhill, Md., piše: "Šušlala sem se v tvojih listih, ki so mi jih poslali. Sedaj mi obkleva obraz. Nobene drastične telovadbe, ki dan povzije Krusenstern.

ZA KAŠEL

Samo par požirkov in bi odrezal — je olajšanje

Vsi kašljajo so enaki pri zdravljenju (trikratno močnem) — direk tega izvrstnega zdravila — stavi navaden kašel — trdi, kašelj — koreninjeni kašljajo so pa očistili — požirki — in nič več vam ni treba peti po noči, ko ne morete spati. — Buckley's je drugačno zdravilo, deluje hitro "kot da bi odnesli" — vzemite nadomestkov — v 85 centov v vseh lekarnah. Buckley, Inc., Rochester, N. Y.

Vsem Slovencem,

ki čitajo angleško, kakor tudi staršem, ki želijo dati svojim odraslim sinovim in hčeram v roke dobro knjigo, priporočamo

Grandsons

(VNUKI)

KATERO JE SPISAL

Louis Adamic

Avtor 'The Native's Return,' 'Laughing in the Jungle' in 'Dynamite'

To je povest treh vnukov slovenskega izseljenca v Ameriki.

Cena lepo vezani knjigi obsegajoči 371 strani, je \$2.50.

ENAKOPRAVNOST

6231 ST. CLAIR AVE. — — — — CLEVELAND, OHIO

DEKLETA IN ŽENE!

Ker se blago draži, zato vam svetujem, da si izberete fino, moderno in čisto volneno "Sterling" suknjo ali Fur Coat, prej ko mogoče, direktno iz tovarne in to po veliko nižji ceni, kakor kje drugje.

Prosim, oglasite se, ali telefonirajte, da vas peljem naravnost v tovarno, kjer si lahko izberete fino in trpežno suknjo po vaši volji in ceni.

Če naročite suknjo, plačate nekoliko takoj in drugo pozneje. Se vam priporoča

BENNO B. LEUSTIG

1034 ADDISON ROAD ENdicott 3426

Urad za Licence za avtne voznike sedaj odprt pri

ROY TURNER MOTOR SALES

870 EAST 152nd STREET

En blok severno od Five Points.

Odprto ob večerih do 9. ure.

ANNE DORRINGTON, Deputy Registrar

Naprodaj

Oprema za trgovino, razstavni kabinet in police. Poizve se pri Frank Svetek, 768 E. 200 St.

Proda se

Pohišstvo za 6 sob se proda skupno ali posamezno. 1169 E. 71 Street.

DR. L. A. STARCE

pregled obči
Ure: 10-12, 2-4, 7-8
6411 ST. CLAIR AVE.

Sews FORWARD OR BACKWARD



MAKES THE SAME PERFECT SINGER STITCH in either direction. Little lever changes direction instantly, and regulates exact number of stitches per inch. Large capacity round bobbin. Light running. Model stand and cover. Surprisingly low in price. Easy terms.

Erasmus Gorshe
1030 East 66th Place
Corner St. Clair
Hend. 4245



now in new design Swankyswig glasses